

هفتيوار سنن پريي اجتماع م ٿين وارو

سنن پريو بيان

شب معراج جنت م رحمت

الهي جا مشاهدا

(Sindhi)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شبِ معراجِ جنتِ مِرحمتِ الٰہي جا مشاہدا

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَىٰ آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَعَلَىٰ آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْإِعْتِكَافِ

(مون سنّتِ اعتكافِ جي نيّتِ ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيّت ڪري وٺندا ڪيو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرودِ شريفِ جي فضيلت

نبيين جي سالار، رسولن جي سردار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمانِ عالیشان آهي ”جيڪو مون تي سو پيرا درودِ پاڪ پڙهندو اللهُ عَزَّوَجَلَّ ان جون 100 حاجتون پوريون فرمائيندو. انهن مان 30 دنيا جون ۽ 70 آخرت

جون. (کنز العمال، ڪتاب الاذڪار، باب في الصلاة عليه، جزء: ۱، ۱۰/۲۵۵، حديث: ۲۲۲۹)

تمهرا نام مصيبت ميں جب ليا هوگا

بمبارا بگڑا هوا كام بن گیا هوگا

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پاترو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان

سنيون سنيون نيتون ڪري وٺون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

”نِيَّةُ الْمُؤْمِنِ حَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي نيت ان جي عمل کان بهتر آهي.¹

ٻه مدني ڪل: (1) بغير سني نيت جي ڪنهن به نيڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو.

(2) جيتريون سنيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

نگاهون جهڪائي پوري توجهه سان بيان ٻڌندس ❁ تڪ

لڳائي ويهڻ بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي

گوڏا وڃائي ويهندس ❁ ضرورت پوڻ تي سوڙهو يا سرڪي ٻين جي

لاءِ جاءِ ڪشاده ڪندس ❁ ڏکو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري

ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❁ صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! اُذْكُرْ اللهُ تُوْبُوا إِلَى اللهِ! وغيره

ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل جوئي (يعني دلداري) جي

لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❁ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام،

مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

بيان ڪرڻ جون نيتون

مان به نيت ڪيان ٿو ❁ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب

حاصل ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ❁ ڏسي بيان ڪندس ❁ سيپاري 14

¹ (المعجم الكبير للطبراني، باب السين، سهل بن سعد الساعدي الحديث: 5942، ج 6، ص 185)

سورة النحل آیت نمبر 125: اُدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَ التَّمُوعِظَةِ الْحَسَنَةِ
 ”ترجمو کنزالایمان: پنهنجي رب جي وات جي طرف سڌ پکي سمجھ ۽ چڱي
 نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (حديث: 4361) جي هن فرمانِ مصطفيٰ
 صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً¹ يعني ”منهنجي طرفان پهچايو
 جيتوڻيڪ هڪ ئي آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ❁
 نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ❁ شعر پڙهڻ،
 عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجهُ
 رکندس يعني پنهنجي علم جو رُعب ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ کان
 بچندس ❁ مدني قافلي، مدني انعامات ۽ علاقائي دوره براءِ نيڪي
 جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ❁ تهڪ ڏيڻ ۽ ڏيارڻ کان
 بچندس ❁ نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامکان نگاهون
 جهڪائي رکندس.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! اللهُ عَزَّوَجَلَّ پنهنجي پياري محبوب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ
 وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي جامع المعجزات بڻائي موڪليو، پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
 کي بيشمار مُعْجَزَات عطا فرمايا، اُنهن مُعْجَزَات مان هڪ عَظِيمُ الشَّانِ
 مُعْجَزُو ”معراج“ آهي. معراج جي رات سرورِ ڪائنات صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
 کي جنتِ جي سير ڪرائي وئي ته پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن الله جي

1... بخاري، ڪتاب احاديث الانبياء، باب ما ذكر عن بني اسرائيل، 462/2، حديث: 3461

گهڻين ئي نعمتن جو مشاهدو فرمايو. اڄ اسان انعاماتِ الهي جي باري ۾ ٻڌي ڪري انعامات تائين وٺي وڃڻ وارن عملن جي نيت به ڪندا سين. جيئن ته ،

ٽي (3) نهرون

معراج جي رات تاجدار رسالت، شهنشاهِ نبوت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جنتِ جي دروازي جي ويجهو ڪرسي تي وينل هڪ شخص کي ڏٺائون، جنهن جي وارن ۾ ڪنگهي ڪيل هئي ۽ ان جي ويجهو ڪجهه سفيد چهرن وارا ۽ ڪجهه سياه (ڪارن) چهرن وارا ماڻهو هئا، پوءِ اهي ماڻهو جنهن جي رنگت ڪاري هئي، هڪ نهر وٽ آيا ۽ ان مان غسل ڪيائون ته انهن جو رنگ صاف ٿي ويو، ان کان پوءِ اهي وري هڪ ٻي نهر تي آيا ۽ ان مان غسل ڪيائون ته انهن جو رنگ مزيد صاف ٿي ويو، ان کان پوءِ انهن ٽين نهر مان غسل ڪيو ته اهي بلڪل سفيد ٿي ويا. آخرڪار اهي پنهنجي انهن ساٿين سان گڏ ويهي رهيا. رحمت عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن پڇيو: اي جبريل! هي ڪير ماڻهو آهن؟ جن جا چهرا سفيد آهن ۽ اهي ڪير هئا جن جي رنگت ۾ ڪجهه خرابي هئي، پوءِ اهي نهر مان غسل ڪري نڪتا ته انهن جا رنگ صاف ٿي ويا؟ عرض ڪيو ويو: يَا رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هي (جنتِ جي دروازي جي ويجهو ڪرسي تي وينل) شخص توهان جا والدِ حضرتِ ابراهيمِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ آهن، هي زمين تي پهريان شخص آهن جن ڪنگهي (يعني وارن کي ڇڏي ڏني هئي) ۽ هي سفيد چهري وارا اهي شخص آهن جن پنهنجي ايمان ۾ ڪنهن ناحق جي آميزش (ملاوت)

نه ڪئي ۽ اُهي جن جي رنگت ۾ خرابي هئي. هي اُهي شخص هئا، جن چڱن عملن سان گڏوگڏ ڪجهه بُرا عمل به ڪيا هئا، پوءِ الله **عَزَّوَجَلَّ** کان توبه ڪئي، ته الله **عَزَّوَجَلَّ** انهن جي توبه قبول ڪئي ۽ (جن نهرن ۾ انهن غسل ڪيو ان مان) پهرين نهر، الله **عَزَّوَجَلَّ** جي رحمت، ۽ ٻي الله **عَزَّوَجَلَّ** جي نعمت جي نهر هئي ۽ ٽين اُها نهر جتي الله **عَزَّوَجَلَّ** انهن کي

شرابِ طهور پياريو آهي. (دلائل النبوة، باب الدليل علي ان النبي عرج به ، ۴۰۱/۲)

بچا جو تلوؤن کان ان ڪه دهوون بنا وه جنت ڪارنگ و روغن

جنهون نه دولها ڪي پائي اُترن وه پهول گلزارِ نور ڪه تهه

وه بُرجِ بطحا ڪا ماهِ پارا بهشت ڪي سير ڪو سدهارا

چمڪ په تها خلد ڪا ستاره ڪه ان قمر ڪه قدم ڪهه تهه

(حدائقِ بخشش، ص ۲۳۷-۲۳۱)

صَلِّ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ
صَلُّوْا عَلٰى الْحَبِيْبِ

سڄي توبه تمام وڏي نعمت آهي

منا منا اسلامي پائرو! ڏنو توهان ته اُهي ماڻهو جن جي رنگت سياه (ڪاري) ٿي چُڪي هئي، رحمتِ الہي جي نهر ۾ غوطو (ٽُٻي) لڳائڻ جي سبب انهن جي ڪاراڻ ڏوپجي وئي، پوءِ نعمتِ الہي جي نهر ۾ غوطو هنيو ته انهن جو رنگ مزيد نڪرڻي ويو ۽ جڏهن شرابِ طهور جي نهر مان پيتو ته انهن جا چهرا بلڪل صاف ٿي ويا. ياد رهي ته انهن کي گناهن جي ڪاراڻ کان نجات ان سبب کان ملي جو انهن (دنيا ۾) رب **عَزَّوَجَلَّ** جي بارگاه ۾ توبه ڪئي هئي ته الله **عَزَّوَجَلَّ** انهن جي توبه کي قبول فرمايو ۽ انهن جا چهرا روشن ڪري ڇڏيا. واقعي سڄي توبه

نه صرف انسان جي گناهن جي ڪارڻ کي ڏوئي ڇڏيندي آهي، بلڪ
 ٻانهي کي فلاح ۽ ڪاميابي تائين پهچائي ڇڏيندي آهي، **اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ**
 قرآن مجيد ۾ سيپاري 18، **سُورَةُ النُّورِ**، آيت نمبر 31 ۾ ارشاد فرمايو آهي:

ترجمو ڪنزالايمان: ۽ الله جي طرف توبه
 ڪريو، اي مسلمانو! سموري جا سمورا هن
وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ
لَعَلَّكُمْ تَفْلِحُونَ ﴿٣١﴾
 اُميد تي ته توهان چوٽڪارو لهو.

منا منا سلامي پائرو! ربّ ڪريم **عَزَّوَجَلَّ** جي رحمت ڏاڍي وسيع
 آهي جو گناهگار کي هر وقت پنهنجي ڪرم جي چانو ۾ لڪائڻ لاءِ تيار
 آهي، ٻانهو ڪيترو ئي گناهگار ڇو نه هجي ان کي توبه ڪرڻ ۾ دير نه
 ڪرڻ گهرجي ۽ هرگز هرگز الله **عَزَّوَجَلَّ** جي رحمت کان مايوس نه ٿيڻ
 گهرجي. پاڪ پروردگار **عَزَّوَجَلَّ** جي رحم ۽ ڪرم جي ڪا انتها نه آهي،
 اهو پنهنجي ٻانهي جا زمين ۽ آسمان جي برابر گناه به پنهنجي رحمت
 سان معاف فرمائيندو آهي.. جيئن ته ارشاد فرمائيندو آهي:

ترجمو ڪنزالايمان: ۽ اهو ئي آهي جيڪو
 پنهنجن ٻانهن جي توبه قبول فرمائي ٿو
 ۽ گناهن کان درگذر فرمائي ٿو ۽ ڄاڻي ٿو
 جو ڪجهه توهان ڪيو ٿا.
وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ
وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا
تَفْعَلُونَ ﴿٣٢﴾

منا منا سلامي پائرو! ان آيتِ ڪريم مان معلوم ٿيو رحمتِ الهي
عَزَّوَجَلَّ ٻانهن تي هر وقت چماچر وسي رهي آهي تنهنڪري ٻانهن کي

گهرجي ته بشریت جي تقاضي سبب ڪو گناه ٿي وڃي ته هڪدم نادم ٿي ان جي بارگاه ۾ سڄي توبه ڪري ڇڏين جو فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **اَلذَّنْبُ تَوْبَةٌ** يعني شرمندگي توبه آهي. (المستدرک، حديث ۷۱۸۷، ج ۵، ص ۳۴۶) ۽ هيءَ حقيقت آهي جو ڪڏهن ڪڏهن گناهن تي ندامت اهو ڪم ڪري ويندي آهي جيڪو وڏي کان وڏي عبادت به ناهي ڪندي، توبه ڪرڻ وارو گناهن مان مڪمل پاڪ ۽ صاف ٿي ويندو آهي جيئن ته فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: **”اَلتَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ**“ يعني گناه کان توبه ڪرڻ وارو ايئن آهي جيئن ان گناه ڪيو ئي ناهي. (ابن ماجه، حديث ۴۲۵۰، ج ۴، ص ۴۹۱) يقيناً الله عَزَّوَجَلَّ جي رحمت تمام وسيع آهي جيڪڏهن ڪو شخص سڄي توبه ڪري ڇڏي ۽ نيڪين جي راه تي هلڻ شروع ٿئي ته گناهن مان اهڙو پاڪ ٿي ويندو جيئن ان گناه ڪيو ئي نه هو ۽ نيڪ عمل ڪرڻ وارن خوش نصيبن جي لاءِ جنت به انتظار ۾ رهندي آهي جيئن ته

جنتِ جواواز

شبِ معراج، صاحبِ معراج صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو گذر هڪ اهڙي واديءَ وٽان ٿيو، جتي ٿڌي، پاڪيزه ۽ خوشبودار هوا هلي رهي هئي ۽ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن هڪ آواز به ٻڌو. فرمايائون: اي جبريل! هي ٿڌي، پاڪيزه ۽ خوشبودار هوا ڇا آهي؟ ۽ هي آواز ڇا جو آهي؟ عرض ڪيو ويو: هي جنت جو آواز آهي جيڪا چئي رهي آهي: اي منهنجا رب عَزَّوَجَلَّ مون ۾ رهڻ وارن ماڻهن کي مون ڏانهن موڪلي ڇڏي ۽ ان جو جنهن جو تو مون سان وعدو ڪيو آهي، بيشڪ منهنجي اندر خوشگوار خوشبو، ريشم، ڪريب (ڪَرِيْبَ) ۽ بخمل جا اعليٰ ڪپڙا

۽ بي مثال شيون، موتي، مرجان، سون، چاندي ۽ جڳ نما لوٽا ۽ پڻ ميوا، ماڪيءَ (پاڪيزه) شراب ۽ کير تمام وڌيڪ آهي. لهنذا انهن کي منهنجي اندر موڪل جنهن جو تو مون سان وعدو ڪيو آهي.

الله **عَزَّوَجَلَّ** ان کي فرمايو: هر مسلمان مؤمن مرد ۽ عورت ۽ جيڪو مون تي ۽ منهنجي رسولن تي ايمان آڻي، نيڪ عمل ڪري پڻ ڪنهن کي منهنجو شريڪ ۽ برابر نه ڪري، اهو تنهنجي لاءِ آهي ۽ جيڪو مون کان ڊڄي آئون ان کي امن ڏيندس، جيڪو مون کان سوال ڪري آئون ان کي عطا ڪندس، جيڪو مون کي قرض ڏي (صدقاتِ واجبه ۽ نافله ادا ڪري) آئون ان کي جزا ڏيندس، جيڪو مون تي توڪل ڪري، آئون ان کي ڪفايت ڪندس ۽ مان الله آهيان، مون کان علاوه ڪوبه معبود ناهي، مان واعدو خلافي نه ڪندو آهيان، بيشڪ ايمان آڻڻ وارا ڪامياب ٿيا. (ان کان پوءِ الله **عَزَّوَجَلَّ** پنهنجي پاڪ ڪلام مان سورة **مُؤْمِنُونَ** ۾ ڪامياب مؤمنن جون خوبيون بيان فرمايون) ته جنت چيو: آئون راضي آهيان. (دلائل

النبوة، باب الدليل علي ان النبي عرج به ، ۳۹۹/۲)

بزمِ ننائے زلفِ ميري ميرو عروسِ فِڪرِ کو
ساری بہارِ بشتِ خلدِ چھوٽا سا عطرِ دان بے
عرش پہ تازہ چھيڙ چھاڙ فرشِ ميري طرفہ دھومِ دھام
کان جدھر لگائيے تيري ہی داستان بے

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پاترو! توهان ٻڌو ته جنت پنهنجي اندر موجود ڪيتريون خوبصورت ۽ اعليٰ نعمتون ڏڪر ڪيون ۽ الله **عَزَّوَجَلَّ** جي بارگاه ۾ هي

به عرض ڪيو ته ان نعمتن مان مزو ماڻيندڙ خوش نصيبن کي منهنجي اندر داخل فرمائ، ان تي خالق ڪائنات **عَزَّوَجَلَّ** جنت کي ان ۾ رهندڙ يعني اهلِ ايمانِ مردن ۽ عورتن جي باري ۾ ٻڌائڻ کان پوءِ ڪامياب مؤمنن جون خوبيون به بيان فرمايون، اچو ته اهي خوبيون ٻڌون ٿا. جيئن ته

فردوس جي وراثت حاصل ڪرڻ وارا

سپياري 18 سورة **مُؤْمِنُونَ** آيت نمبر 1 کان 11 ۾ جنت جي وراثت حاصل ڪرڻ وارن خوش نصيبن جي باري ۾ ارشادِ باري تعاليٰ آهي:

ترجمو ڪتراليمان: بيشڪ مراد کي پهتا ايمان وارا. جيڪي پنهنجي نماز ۾ عاجزي ۽ زاري ڪن ٿا. ۽ اهي جيڪي ڪنهن بيهوده ڳالهه جي طرف واجهائيندا نه آهن. ۽ اهي جيڪي زڪوت ادا ڪندڙ آهن. مگر پنهنجين زالن يا شرعي ٻانهين تي جيڪي انهن جي هٿ ملڪيت آهن (انهن سان) انهن تي ڪا ملامت نه آهي. پوءِ جيڪو انهن بن کان سواءِ ڪجهه ٻيو گهري ته اهي حد کان لنگهندڙ آهن. ۽ اهي پنهنجي امانتن ۽ پنهنجي عهد جي رعايت ڪندڙ آهن. ۽ جيڪو پنهنجي نمازن جي حفاظت ڪندا آهن. اهي ئي ماڻهو وارث آهن. جيڪي فردوس جا وارث ٿيندا سي ان ۾ هميشه رهندا.

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خِشْعُونَ ﴿٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَعْتَابِهِمْ لِحَافِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٦﴾ مَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾

(پ ۱۸، المؤمنون: ۱-۱۱)

منا منا اسلامي ڀائرو! معلوم ٿيو ته خشوع ۽ خضوع سان نمازون پڙهڻ، مذاق مسخري ڪرڻ، بيهوده گفتگو، راند روند ۽ هر طرح جي فضول ڪمن کان بچڻ، شرم گاهن جي حفاظت ڪرڻ، حدود الله جي خلاف ورزيءَ کان بچڻ، الله **عَزَّوَجَلَّ** ۽ ان جي ٻانهن جي امانتن جي رعايت ڪرڻ ۽ انهن سان ڪيل واعدا پورا ڪرڻ، اهي سڀئي خوبيون جنتِ الفردوس جو حقدار بڻائي سگهن ٿيون. اسان کي به اهڙيون خوبيون پنهنجي اندر پيدا ڪرڻ جي ڪوشش ڪرڻ گهرجي ته جيئن اسان به جنتِ الفردوس جا وارث بڻجي سگهون. ياد رهي ته فردوس سڀ کان اعليٰ جنت آهي ۽ ان جي سوال ڪرڻ جي حديثِ پاڪ ۾ ترغيب آئي آهي، حضرت مُعَاذِ بْنِ جَبَل **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** کان روايت آهي، حضور نبي ڪريم **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** ارشاد فرمايو: جنت ۾ سو (100) درجا آهن، ٻن (2) درجن جي وچ ۾ ايترو مفاصلو آهي جيتري آسمان ۽ زمين جي وچ ۾ آهي. فردوس سڀ کان اعليٰ ۽ وچين جنت آهي ۽ ان جي مٿان رحمن جو عرش آهي ۽ ان مان جنت جون نهرون نڪرنديون آهن. جڏهن توهان الله تعاليٰ کان سوال ڪيو ته جنتِ الفردوس جو سوال ڪيو. (ترمذی، ڪتاب صفة الجنة، باب ماجاء في صفة درجات الجنة، ۲۳۸/۴، الحديث: ۲۵۳۸) تنهنڪري هر مسلمانن کي گهرجي ته هو جڏهن الله تعاليٰ کان سوال ڪيو ته جنتِ الفردوس جي ئي دعا گهري. جيڪڏهن الله تعاليٰ پنهنجي فضل ۽ ڪرم سان اها دعا قبول فرمائي ڇڏي ته آخرت ۾ ملڻ واري اها سڀ کان وڏي نعمت هوندي.

(صراط الجنان، پ ۱۸، المومنون: تحت الآيه ۱۱، ۵۰۸/۶)

اي الله **عَزَّوَجَلَّ**! اسان کي فردوس جي وراثت حاصل ڪرڻ وارن ۽ ان جي عظيم الشان نعمتن مان لطف مائٽڻ وارن ۾ شامل فرما ۽

جهنم ڏانهن وٺي وڃڻ وارن سڀني سببن کان اسان جي حفاظت فرما.

أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

ياخذ! ميري مغفرت فرما! باغِ فِرْدَوْسِ مَرَحَمَتِ فرما!
 مُصْطَفَىٰ كَا وَسِيَلَهٗ تَوْبَهٗ پَر تُو عِنَايَتِ مُدَاوَمَتِ فرما!
 مَوْتِ اِيْمَانِ پَه دَه مَدِينَهٗ مِيْن اور مَحْمُودِ عَاقِبَتِ فرما!
 (وسائلِ بخششِ مُرْمَم، ص ۷۵)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پاترو! الله عَزَّوَجَلَّ پنهنجي رحمت سان پنهنجي نيك بانهن کي جنت ۾ جيڪي اعليٰ نعمتون عطا ڪيون آهن معراج جي رات سرور ڪائنات فخر موجودات صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي اهي تمام انعام ڏيکاري ڇڏيا، پيارا آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائين تا (معراج جي رات) منهنجو وڃڻ جنت ۾ ٿيو، مون ڏٺو ته ان جا سنگريزا موتين جا ۽ ان جي مٿي مشڪ جي هئي. (صحيح البخاري، ڪتاب احاديث الانبياء، باب ذڪر ادريس عليه السلام، ۴/۴۱۷، الحديث: ۳۳۴۲) پوءِ چار (4) نهرون ڏٺيون هڪ پاڻيءَ جي، جنهن جو پاڻي تبديل ناهي ٿيندو، بي کير جي جنهن جو ڌاڻو ناهي بدلجندو، تين شراب جي جنهن ۾ پيئڻ وارن لاءِ لذت آهي (نشو بالڪل ناهي) ۽ چوٿين پاڪيزه ۽ صاف سُٿري ماڪيءَ جي. جنت جا ڏاڙهون جيڪي ڏسڻ ۾ ڊولن جي طرح ۽ پڪي اُنن وانگي هئا، ان ۾ الله عَزَّوَجَلَّ پنهنجي نيك بانهن جي لاءِ اهڙا اهڙا انعام تيار ڪري رکيا آهن جنهن کي ڪنهن اک ناهي ڏٺو ۽ نه ئي ڪنهن ڪن ٻڌو ۽ نه ئي ڪنهن انسان جي دل ۾ ان جون خيال گذريو.

(دلائل النبوة للبيهقي، جماع ابواب المبعث، باب الدليل...بالافتح الاعلى، ۲/۳۹۴ ملتقطاً)

جنت جو انوکو میوو!

منا منا اسلامي پائرو! جنتِ جي انهن نعمتن کان لطف مائڻ جو هڪ طريقو هي به آهي ته اسان ٻين فرضن ۽ واجبن سان گڏوگڏ مالڪِ کوثر و جنتِ محبوبِ ربِّ العزتِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جي ذاتِ طيبه تي درودِ پاڪ پڙهڻ جي عادت ٺاهيو امير المؤمنين حضرت مولاءِ ڪائنات علي المرتضيٰ شيرِ خدا رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته اللهُ عَزَّوَجَلَّ جنتِ ۾ هڪ وڻ پيدا فرمائيندو آهي جنهن جو ميوو صوف کان وڏو ڏاڙهونءَ کان ننڍو مڪڻ کان نرم ماکيءَ کان منو ۽ مُشڪ کان وڌيڪ خوشبودار آهي هن وڻ جون ٿاريون اُن موتين جون، پاڙ سون جي ۽ پن زبرجد جا آهن. حديث پاڪ لَا يَأْكُلُ مِنْهَا إِلَّا مَنْ أَكْثَرَ مِنَ الصَّلَاةِ عَلَى مُحَمَّدٍ هُن وڻ جو ميوو صرف اهو ئي کائي سگهندو جيڪو محمد صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي ڪثرت سان درود پاڪ پڙهندو (الحاوي للفتاوى للسيوطي، ۴۸/۲)

درود پاڪ اهڙي پياري عبادت آهي جيڪا محشر جي ڏينهن سخت گرميءَ جي عالم ۾ محبوبِ ربِّ اڪبر شافع محشر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ درود پاڪ جي ڪثرت ڪرڻ وارن خوشنصيبن کي حوضِ کوثر تي سُجائي وٺندا. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي حوضِ کوثر تي ڪجهه ماڻهو ايندا جن کي مان ڪثرتِ درود جي سبب سُجائي وٺندس. (القول البديع، الباب الثاني في ثواب الصلاة... الخ، ص ۲۶۴)

اَمَنَ دِينَهُ وَالْهَيَّ جِبَ پڙهڻ ۾ شورهه دارو گير
صاحبِ کوثر شه جوڏ و عطا کا ساتھ هو
سید بے سایه کے ظل لوا کا ساتھ هو
دامنِ محبوب کی ٿهنڏي هوا کا ساتھ هو

يا الہی جب پڙهڻ ۾ محشر ۾ شور دارو گير
يا الہی جب زبانين باهر آئين پياس سے
يا الہی سرد مہري پر هو جب خورشيد حشر
يا الہی گرمي محشر سے جب بھڙڪين بدن

نصیبي ۽ ان تي رحمتِ الهي جي ڪثرت جو اندازو ڪير لڳائي
سگهي ٿو جيڪو روزانو پاڻ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** تي ڪثرت سان درودِ
پاڪ پڙهندو هوندو .

بيڪار گفتگو سے مری جان چھوٹ جائے
یوں مجھ کو موت آئے تمہارے دیار میں
چوڪھٽ پہ سر ہو لب پہ درود و سلام ہو
ہو جائیں ختم کاش! گناہوں کی عادتیں
ایسا ڪرم اے سيّدِ خير الانام ہو
آقا! غمِ مدينه میں رونا نصیب ہو
پر وقت کاش! لب پہ درود و سلام ہو
ذڪرِ مدينه لب پہ مرے صبح و شام ہو

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

جنت جي دروازي تي لکيل تحرير

منا منا اسلامي پائرو! الله جي رحمت تي قربان وڃو ته هو
رحمن ۽ رحيم ربِّ عَزَّوَجَلَّ مختصر عملن تي به پنهنجي پانهن کي ائين
نوازيندو آهي جو اسان سوچي به نٿا سگهون. معراج جي رات پياري
آقا **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن جنت ۾ پنهنجي اُمتين جي لاءِ رحمتِ الهيءَ
جو مشاهدو ڪندي ان جو وڌيڪ تذڪرو فرمائين ٿا ته مون جنت جي
دروازي تي هي لکيل ڏٺو ته **صَدَقِي** جو ثواب ڏهه (10) پيرا ۽ **قَرَضِ** جو
ارڙهن (18) پيرا آهي. مون جبرائيل **عَلَيْهِ السَّلَام** کان پڇيو: ڇا سبب آهي
جو **قَرَضِ** جو ڌڙو **صَدَقِي** کان وڌيڪ ٿي ويو آهي؟ انهن چيو تي
سوالي وٽ مال هوندو آهي ۽ پوءِ به سوال ڪندو آهي جڏهن ته **قَرَضِ**
وٽ وارو ضرورت جي سبب تي ئي **قَرَضِ** وٺندو آهي.

(سنن ابن ماجه، ڪتاب الصدقات، باب القرض، ص ۳۸۹، الحديث: ۲۴۳۱)

مقروض تي نرمي ڪرڻ سان بخشش تي وٺي

منا منا اسلامي ڀائرو! مسلمان سان خير خواهي ڪرڻ، ان جي مصيبت ۽ پريشاني ۾ مدد ڪرڻ ۽ مقروض کان قرض وٺڻ ۾ نرمي کان ڪم وٺڻ ۽ وڌيڪ مهلت ڏيڻ به تمام سٺيون صفتون آهن. ڪڏهن ڪڏهن انهن ڪمن سان خوش ٿي الله عَزَّوَجَلَّ پنهنجي گنهگار ٻانهن کي بخشش ۽ مغفرت جو پروانو جاري ڪندو آهي جيئن ته

حضرت سَيِّدُنَا اَبُو هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته رسولِ اَكْرَمِ، شَهْنَشَاهِ بني آدم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: هڪ شخص ڪڏهن به ڪو نڪ ڪم نه ڪيو هو، پر ها! اهو ماڻهن کي قرض ڏيندو هو ۽ پنهنجن نوڪرن کي چونڊو هو ته جڏهن مقروض (قرض وٺڻ وارو) خوشحال ٿي وڃي ته ان کان قرض وٺجو ۽ جيڪڏهن تنگدست هجي ته نه وٺجو (بلڪ درگزر ڪجو ۽ مزيد مهلت ڏجو). ”اي ڪاش! اسان جو رب عَزَّوَجَلَّ اسان کان به درگزر فرمائي.“ بهرحال جڏهن اهو شخص دنيا مان لاڏاڻو ڪري ويو، ته الله عَزَّوَجَلَّ هن شخص کان پڇيو: ”ڇا تو ڪڏهن نيڪي به ڪئي؟“ هن شخص عرض ڪيو: نه، پر ها! آئون ماڻهن کي قرض ڏيندو هئس ۽ جڏهن پنهنجي خادم کي قرض جي وِصُولِي جي لاءِ موڪليندو هئس ته ان کي چونڊو هئس ته خوشحال کان ته وٺجو پر تنگدست کان نه وٺجو بلڪ درگزر ڪجو، ٿي سگهي ٿو ته (انهيءَ جي سبب) الله عَزَّوَجَلَّ اسان سان به درگزر فرمائي.“ ته الله عَزَّوَجَلَّ ارشاد فرمايو: ”(وڃ!) مون تو کي بخشي ڇڏيو.“

(مسند امام احمد، مسند ابي هريره، ۳/۲۸۵، حديث: ۸۷۳۸)

گناہوں سے بھرپور نامہ ہے میرا مجھے بخش دے کر کریم یا الہی

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

سُبْحَانَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ! اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ جي رحمت تي قربان ٿيون ته جيڪو ٻانهو ان جي رحمت تي نظر رکي ۽ ان سان پنهنجو حسن ظن قائم ڪري ته اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ جي رحمت مان ان کي ڪڏهن به محرومي ناهي ٿيندي، حضور پُر نور صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو مبارڪ ارشاد آهي: اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فرمائيندو آهي: اَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي : يعني منهنجو ٻانهو مون کان جهڙو گمان رکي مان ان سان اهڙو ئي آهيان. (بخاري، ج 4، ص 541، حديث: 405)

اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ جي رحمت تي نظر رکڻ ۽ ان کان بخشش ۽ مغفرت جي اميد رکڻ بابت هڪ ٻي زبردست حڪايت ٻڌو ۽ رحمتِ الہي تي خوب جھومو.

ڪريم کان ڪرم جي اميد!

روايت آهي ته هڪ اعرابي بارگاہ رسالت ۾ عرض ڪيو: ”يا رسول الله صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: مخلوق جو حساب ڪير وٺندو؟“ ارشاد فرمايائون: ”الله تبارڪ و تعاليٰ“. ان عرض ڪيو: ”چا اهو پاڻ وٺندو؟“ پاڻ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو: ”ها“. ان اعرابي مسڪرايو. پاڻ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن مسڪرائڻ جو سبب پڇيو.

عرض ڪيو: إِنَّ الْكَرِيمَ إِذَا قَدَرَ عَقًّا وَإِذَا حَاسَبَ سَامَحًا: ”ڪريم جڏهن ڪنهن تي قدرت رکندو آهي ته معاف ڪري ڇڏيندو آهي ۽ جڏهن حساب وٺندو آهي ته درگذر ڪندو آهي.“ پاڻ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمايو: ”اعرابي سچ چيو، ڄاڻي وٺو! اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ کان وڏو ڪريم ڪير

ناهي، اهو سڀني ڪريمن کان وڌيڪ ڪريم آهي.“ (شعب الایمان، ج 1، ص. 246،
حديث 262، احیاء العلوم الدين، ج 4، ص. 184)

لاج رکھ لے گنہگاروں کی	نام رحمن ہے ترا یارب
عیب میرے نہ کھول محشر میں	نام ستار ہے ترا یارب
بے سبب بخش دے نہ پوچھ عمل	نام غفار ہے ترا یارب

(ذوق نعت، ص ۵۹)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٌ

پارنهن مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم ”مدني انعامات“

منا منا اسلامي پائرو! جيڪڏهن اسان به رحمتِ الہي جي طفيل
جنت جي انهن ابدي نعمتن کان لطف اندوز ٿيڻ چاهيون ته جن جو
مشاهدو معراج جي رات پياري آقا محمد مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
جن فرمايو ته ان جي لاءِ اسان الله عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ
وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي فرمانبرداري ڪندي فرائض ۽ واجبات جي هر وقت ادائگي
سان گڏوگڏ سنتن ۽ مستحبتن جي عادت بڻائڻي پوندي. ان جو بهترين
حل شيخ طريقت، امير اهل سنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةِ جي عطا ڪيل مدني
انعامات تي عمل ڪرڻ آهي، اَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ! مدني انعامات گناهن جي
مرض کان شفا ڏيارڻ ۽ نيڪ بنائڻ جو مدني نسخو آهي. امير اهل سنت
دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةِ فرمائن ٿا: مون کي مدني انعامات سان پيار آهي.
جيڪڏهن اسان به الله عَزَّوَجَلَّ جي رضا جي خاطر سچي دل سان مدني
انعامات کي قبول ڪري ان تي عمل شروع ڪري ڇڏون ته جيئن ئي
تمام جلد اِنَّ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ ان جون برڪتون ڏسي وٺنداسين. مدني
انعامات تي عمل ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم

آهي. مدني انعامات تي عمل ڇو ته الله **عَزَّوَجَلَّ** جي رضا حاصل ڪرڻ جو ذريعو آهي تنهنڪري شيطان ڏاڍي سستي ڏياريندو، طرح طرح جا حيل ٻهانا سمجهائيندو. جيڪڏهن مدني انعامات تي عمل ۾ پهريان دشواري محسوس ٿئي ۽ دل نه لڳي ته همت نه هاريو، بلڪ وڌيڪ ڪوشش ڪريو، **إِنَّ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** دل به لڳي ويندو. مدني انعامات تي عمل جي برڪت سان اسان پنهنجي ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جو عظيم جذبو حاصل ڪري سگهنداسين. مدني انعامات جي برڪت سان اسان پاڻ خود احتسابي (فڪرِ مدينه) ڪري پنهنجي اسلاف جي ياد تازو ڪري سگهون ٿا. جيئن ته

حضرت سيدنا فاروق اعظم **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** پاڻ کي درو هڻي پڇندا هئا ته ٻڌا تو اڄ ڪهڙو عمل ڪيو؟ انهيءَ طرح ٻيا بزرگانِ دين **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ** به حسبِ حال پنهنجي عملن جو محاسبو ڪندي ۽ درجات جي بلندي جو اهتمام فرمائيندا هئا. اسان کي به مڪتبه المدينه کان مدني انعامات جو رسالو هديه حاصل ڪري روزانو فڪرِ مدينه ڪرڻ گهرجي ۽ هر مدني مهيني جي پهرين تاريخ تي پنهنجي ذميدار کي رسالو جمع ڪرائڻ جو معمول بنائڻ گهرجي، **إِنَّ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** ان جي برڪت سان حيرت انگيز طور تي مدني انقلاب برپا ٿي سگهندو. اچو! مدني انعامات تي عمل جي ترغيب جي لاءِ هڪ مدني بهار ٻڌون ٿا.

بدنگاهيءَ کان چوٽڪارو مليو

اوڪاڙهه (پنجاب پاڪستان) جي مقيم اسلامي ڀاءُ جي بيان جو خلاصو آهي ته مان دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿيڻ کان پهريان گناهن جي ريگستان ۾ پٽڪي رهيو هئس. والدين جي نافرمانِي کان علاوه اهڙن گندن گناهن جو ارتڪاب ڪرڻ به منهنجو

معمول بڻجي چڪو هو جو هڪ غيرتمند مسلمان کي نه تو جڳائي. بدنگاهي جي شروعاتي ۽ آسان ذريعن يعني فلمون، ڊراما ۽ گانا باجا ڏسڻ ۽ ٻڌڻ کي بيحد پسند ڪندو هئس. ڏينهن رات اهڙن گناهن ۾ گذري رهيا هئا ته منهنجي رب **عَزَّوَجَلَّ** جو ڪرم ٿيو ۽ مون کي ان خراب ماحول کان چوٽڪارو ڪجهه هن طرح نصيب ٿيو ته الله **عَزَّوَجَلَّ** جي فضل و ڪرم سان مون کي دعوتِ اسلامي جي مشڪبار مدني ماحول جي سنتن پري فضا ملي. هڪ عاشقِ رسول جيڪو جيتوڻيڪ شيخِ طريقت، اميرِ اهلِ سنت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةِ** جو مريد ته نه ٿيو پر اهو دعوتِ اسلامي جي هن عظيم مدني مقصد ”مون کي پنهنجي ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش ڪرڻي آهي. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ**“ جي جذبي سان سرشار دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته هيو. ان هڪ ڏينهن انفرادي ڪوشش ڪندي مون کي هڪ پراڻو ڪتاب جنهن جو نالو فيضانِ سنت هو. مطالعي لاءِ ڏنو، جڏهن ان کي پڙهيو ته ڏاڍو سنو لڳو، اهڙي پڙتائين تحرير پهرين پيرو پڙهي ته ان منهنجي زندگي جو انداز ئي بدلي ڇڏيو ۽ مان پنهنجي گذريل گناهن کان مغفرت ۽ اصلاح جي جذبي تحت دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي ويس. مدرسة المدينة بالغان ۾ درست مخارج سان قرآنِ پاڪ پڙهڻ شروع ڪري ڇڏيو ۽ مدني انعامات تي عمل کي پنهنجو معمول بڻائي ڇڏيو جنهن جي برڪت سان نه صرف اکين جو قفلِ مدينه جي دولت نصيب ٿي بلڪ بدنگاهي جي گناهن پري مرض کان جان چٽي وئي ۽ مان والدين جي به اطاعت ڪرڻ لڳس.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

بلند بالا محل

منا منا اسلامي ڀاڻرو! اسان شبِ معراجِ آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي جنتي مشاهدن جو تذڪرو ٻڌي رهيا آهيون. مروِي آهي ته معراج جي رات جنتِ ۾ پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ڪجهه بلند بالا محلّ ملاحظه فرمايا، جن جي باري ۾ پڇڻ تي حضرت جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَام جن عرض ڪيو ته هي غصو پيئڻ وارن ۽ ماڻهن سان درگزر ڪرڻ وارن جي لاءِ آهن ۽ اللهُ عَزَّوَجَلَّ احسان ڪرڻ وارن کي پسند فرمائيندو آهي. (مسند الفردوس، باب الراء، ۲۵۵/۲، الحديث: ۳۱۸۸)

منا منا اسلامي ڀاڻرو! ڏٺو اوهان! اللهُ عَزَّوَجَلَّ غصو پيئڻ واري کي جنت ۾ ڪهڙن ڪهڙن عاليشان محلن جي خوشخبري ٻڌائي آهي. غصو انساني فطرت ۾ شامل، هڪ غير اختياري صفت آهي ۽ اهوئي اڪثر فساد، ٻن ڀائرن ۾ جدائي، زال مڙس ۾ طلاق، پاڻ ۾ نفرت ۽ قتل و غارت گري جو سبب بڻجندي آهي. ڇو ته جڏهن ان جي سامهون ان جي مزاج جي خلاف ڪا ڳالهه ٿي يا ڪڏهن ڪو اهڙو معاملو پيش آيو جيڪو طبيعت کي نه وڻي ته اهڙن موقعن تي عام طور تي غصو اچي ويندو آهي پر اسان کي اهڙن موقعن تي صبر کان ڪم وٺندي غصي تي ڪنٽرول ڪرڻ گهرجي ڇو ته غصي جي وقت عفو و درگزر کان ڪم وٺڻ ۽ غصي کي روڪڻ متقي (پرهيزگار) ماڻهن جي صفت آهي. تفسيرِ نعيمي ۾ متقي ماڻهن جي اها صفت بيان ڪئي وئي آهي ته اهي سخت غصي جي حالت ۾ آبي کان ٻاهر ناهن ٿيندا ۽ نفساني غصو پيءُ ڇڏيندا آهن ۽ قدرت جي باوجود غصو ناهن ڪندا ۽ پنهنجي ماتحتن جون خطائون ۽ ٻين جون ايڏائون يا ڏوهارين جي ڏوهن کي بخشي ڇڏيندا آهن ۽ قدرت جي باوجود پنهنجي نفس جو بدلو ناهن

وندا الله تعالي اهڙن نيڪن کي جيڪي مخلوق جي لاءِ مضر (يعني نقصان ڏيڻ وارا) نه هجن پر مفيد هجن، ڏاڍو پسند فرمائيندو آهي. انهن تي ان احسان جي بدلي احسان فرمائيندو ۽ انهن کي انعام ڏيندو. اهي ماڻهو پنهنجي حيثيت جي مطابق نيڪيون ڪن ته رب تعاليٰ پنهنجي شان مطابق انهن کي انعام سان نوازيندو. (تفسيرِ نعيمى، جلد ۴، صفحہ ۱۸۷)

ياد رکو! ڪنهن کان غلطي ٿيڻ کان پوءِ بدلي جي قوت رکڻ جي باوجود ان کي معاف ڪرڻ اهڙي بهترين عادت آهي ته جيڪڏهن اسان ان کي اپنيون ته اسان جو معاشره امن ۽ سکون وارو بڻجي سگهي ٿو ۽ اهڙي طرح فتني فساد جا ناپاڪ جراثيم از خود ختم ٿي ويندا. اچو! غصي پيئڻ جي فضيلت تي 3 فرمان مصطفيٰ ٻڌون ٿا.

1. جنهن کي غصو آيو پوءِ بردبار (برداشت ڪرڻ وارو) ٿي ويو، ته اهو الله **عَزَّوَجَلَّ** جي محبت جو حقدار ٿي ويو. (الكامل في الضعفاء الرجال، مطرف اليساري ابو مصعب، ج ۸، ص ۱۱۲) (جهنم ميں لے جانے والے اعمال ج ۱، ص ۲۲۳)

2. جيڪو بدلو وٺڻ تي قادر هجڻ جي باوجود، غصو پيئي ڇڏي ته الله ان کي ماڻهن جي سامهون گهرائيندو ته جيئن ان کي اختيار ڏيئي ته جنت جي حورن ۾ جنهن کي چاهي پسند ڪري. (ابن ماجه، كتاب الزهد، باب العلم، رقم ۴۱۸۶، ج ۴، ص ۳۶۲ بتغير قليل) (جنت ميں لے جانے والے اعمال ج ۱، ص ۵۵۸)

3. توهان مان سڀ کان گهڻو بهادر اهو آهي جيڪو غصي جي وقت پاڻ تي قابو ۾ آڻي ۽ سڀ کان گهڻو بردبار اهو آهي جيڪو طاقت جي باوجود معاف ڪري ڇڏي. (کنز العمال، كتاب الاخلاق، الحديث: ۷۶۹۴، ج ۳، ص ۲۰۷)

حُسْنِ اخْلَاقِ اور نرمی دو دُور هو حُوْنِ اِسْتِعَالَ آقا

موتين سان تيار ڪيل گنبد جهڙا خيما

معراج جي رات پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن رحمتِ الٰهي جي مشاهدن مان هي به ڏٺائون ته جنتِ ۾ موتين سان تيار ڪيل گنبد جهڙا خيما ملاحظه فرمايا، جنهن جي مٿي مُشڪ جي هئي. پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن حضرتِ جبرائيل عَلَيْهِ السَّلَام کان پڇيائون: لِمَنْ هَذَا يَا جِبْرِيْلَ يَعْنِي اِي جبريل! هي ڪنهن لاءِ آهن؟ عرض ڪيو: اِي مُحَمَّد صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! هي توهان جي اُمت جي آئم (يعني مسجد جي امام) ۽ مؤذنين جي لاءِ آهن. (المسند للشاشي، مسند عبادۃ بن الصامت، ۳/۳۲۱، الحديث: ۱۴۲۸)

نور ۾ لڪيل ماڻهو

سفرِ معراج جي حسين رات پياري پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو گذر هڪ اهڙي شخص وٽان ٿيو جيڪو عرش جي نُور ۾ لڪيل هو. پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي ڪير آهي، ڇا ڪو ملائڪ آهي؟ عرض ڪيو ويو: نه. فرمايائون: ڪو نبي آهي؟ چيو ويو: نه. پڇيائون: پوءِ هي ڪير آهي؟ ٻڌايو ويو: هي اهو شخص آهي جنهن جي زبان دنيا ۾ ذڪرِ الٰهي سان تر رهندي هئي، ان جو دل مسجدن سان لڳل رهندو هو ۽ هي ڪڏهن به پنهنجي والدين کي بُرو چوڻ ۽ اُن جي بي عزتي ڪرڻ جو سبب نه بڻيو. (موسوعة الامام ابن ابي الدنيا، ڪتاب الاوليا، ۲/۴۱۵، الحديث: ۹۵)

آسمانن ۾ گئے اور خُلد کي بهي سِير کي
شاه کا يہ مرتبہ، اہلاً و سہلاً مرحبا

سُبْحَانَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ. سُبْحَانَ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ! ان روايت مان معلوم ٿيو ته ذڪرِ الٰهي جي ڪثرت، مسجدن سان محبت ۽ والدين جي لاءِ بُرائي جو سبب بڻجڻ کان بچڻ، اهي ٿئي عملِ الله رَبُّ الْعَزَّةَ عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ گهڻا ئي محبوب آهن. اسان کي به هي سڀ ڪم ڪرڻ جي ڪوشش ڪرڻ گهرجي خاص ڪري الله عَزَّوَجَلَّ جو ذڪر ڪندي رهڻ پنهنجي عادت بنائڻ گهرجي، ڇو ته اهوئي اسان جي زندگي جو مقصد به آهي ۽ آخرت جون ڪاميابون حاصل ڪرڻ جو سبب به، حضرت سيدنا عيسيٰ بن مرحوم عطار رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: هڪ ٻانهي مون کي حضرت سيدتنا رابعه عدويه رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهَا جي عبادت ۽ رياضت جي باري ۾ ٻڌايو ته پاڻ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهَا سڄي رات عبادت ۽ رياضت ۾ مشغول رهندي هئي ۽ پنهنجي زبان سان هميشه ذڪرِ خدا ڪندي رهندي هئي، پاڻ پنهنجي سڄي زندگي هن طرح گذاري. پاڻ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهَا جي وفات جي تقريباً هڪ سال کان پوءِ مون انهن کي خواب ۾ ڏٺو ته پاڻ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهَا جنت جي اعليٰ درجن ۾ آهن ۽ پاڻ سبز ريشم جو بهترين لباس بدن تي پاتل هو ۽ سبز ريشم جو رٿو پاتل هو، خدا عَزَّوَجَلَّ جو قسم! مون ڪڏهن به اهڙو خوبصورت لباس ناهي ڏٺو جيڪو انهن کي پاتل هو. پوءِ مان پاڻ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهَا کان پڇيو: ”اي رابعه! اوهان جي انهيءَ جُبي جو ڇا ٿيو جنهن ۾ اسان اوهان کي ڪفن ڏنو هو.“ ته پاڻ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهَا فرمايو: ”الله عَزَّوَجَلَّ جو قسم! اهو لباس مون کان ورتو ويو ۽ ان جي جڳهه تي هي بهترين لباس مون کي عطا ڪيو ويو آهي جنهن کي اوهان ڏسي رهي آهيو ۽ منهنجي ان جبي کي ويڙهي ان تي مهر لڳائي

چڏي ۽ ان کي مقامِ عليين ۾ رکيو ويو آهي ته جيئن قيامت جي ڏينهن ان جي بدلي مون کي ثواب عطا ڪيو وڃي. ”مون پڇيو:“ اوهان کي ٻيون ڇا ڇا نعمتون عطا ڪيون ويون؟ پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهَا فرمائڻ لڳيون: ”اللهُ عَزَّوَجَلَّ پنهنجي نڪ پانهن جي لاءِ جيڪي نعمتون تيار ڪري رکيون آهن، اهي بيان کان ٻاهر آهن. توهان ته هن نعمتن جي هڪ جهلڪ ئي ڏني آهي، ان کان علاوه خبر ناهي ڪهڙيون ڪهڙيون نعمتون ان پنهنجي اولياءَ جي لاءِ تيار ڪري رکيون آهن.“ پوءِ مون عرض ڪيو: مون کي ڪو اهڙي عمل جي بابت ٻڌائي ڇڏيو جنهن جي ذريعي مون کي الله جو قرب ۽ ان جي رضا نصيب ٿئي. ته پاڻ رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهَا فرمايو: ”ڪثرت سان ذڪر الله ڪر، هر وقت پاڻ تي ذڪر الله لازم ڪري ڇڏ. جيڪڏهن ايئن ڪندين ته اميد آهي اوهان کي اهڙين نعمتن سان نوازيو ويندو جو توهان قابلِ رشڪ بڻجي ويندو.“ (عيون الحڪايات، ج 1، ص. 168)

گدا بهي مُنتظر به ڄلڊ ميں نيڪون کي دعوت کا
خُدا دن خَيْرَ سے لائے سَخِي کي گهر ضيافت کا

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

وڏو توکو

منا منا اسلامي ڀائرو! ان ۾ ڪو شڪ ناهي ته الله عَزَّوَجَلَّ جي رحمت بيحد ۽ بي حساب آهي. ان کان پنهنجي مغفرت ۽ بخشش جي اميد رکڻ گهرجي پر هي به ياد رکو ته جيڪڏهن ايمان جي بنيادي تقاضن کي پورو نه ڪيو وڃي، فرائض ۽ واجبات کي ترڪ ڪيو وڃي، پنهنجي دل کي برن خيالن ۾ مصروف رکيو وڃي، دنياوي لذتن

جي طلب ۾ لڳو رهڻ پوءِ اهڙي ۾ الله **عَدَّوَجَلَّ** جي رحمت تي نظرون
 جمائي مغفرت جو انتظار ۾ رهڻ ته يقيناً سراسر ناداني ۽ بي وقوفي
 ئي آهي. نبي اڪرم **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن فرمايو: **الْأَحْمَقُ مَنْ اتَّبَعَ نَفْسَهُ**
هَوَاهَا وَ تَبَتَّى عَلَى اللهِ الْجَنَّةَ، بيوقوف اهو آهي جيڪو پنهنجي نفس کي
 خواهشن جي پٺيان هلائي ٿو ۽ (ان باوجود) الله تعاليٰ کان اميد رکي. (سنن
 الترمذي، الحديث 2467 ج 4 ص 207، 208) حضرت سيّدنا يحيٰ بن مُعَاذٍ **رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ**
 فرمائن ٿا: منهنجي نزديڪ سڀ کان وڏو ڏوڪو هي آهي جو معافي
 جي اميد ڪندي بنا شرمسار ٿيڻ جي، ماڻهو گناهن ۾ مشغول رهي،
 عبادت کان سواءِ الله تعاليٰ جي قرب جي اميد رکي، جهنم جو بچ
 ڇڏي جنت جي فصل جي انتظار ۾ رهي، ۽ گناهن ڪرڻ باوجود عبادت
 گذار پانهن جي گهر (جنت) جو طالب رهي، عمل کان بغير ثواب جو
 انتظار ڪري ۽ ظلم ۽ زيادتي جي باوجود الله تعاليٰ کان نجات جي
 تمنا ڪري پوءِ اوهان اهي شعر پڙهيا جنهن جو ترجمو هي آهي: توهان
 نجات جي اميد ته رکو ٿا پر ان جي رستن تي نٿا هلو يقيناً بيڙي
 خشڪي تي ناهي هلندي. (احياءُ العلوم ج 4 ص 176)

ڪام زنداں ڪے ڪيے اور ہمیں

شوقِ گلزار بے ڪيا ہونا ہے

منا منا اسلامي ڀائرو! هن خوش فهمي ۾ مبتلا ٿيڻ جو نقصان
 هي ٿيندو آهي ته

1. انسان گناهن تي دلير ٿيندو ويندو آهي، هر گناه جي ارتڪاب کان
 پوءِ شيطان جي طرف کان انهيءَ طرح هلاڪ ٿيڻ وارين ڳالهين

کي قبول ڪرڻ جي عادت، گذريل گناهن تي ندامت کان بي پرواهه ۽ آئينده جي لاءِ دلير و جرات مند بڻائي ڇڏيندي آهي.

2. نصيحت بري محسوس ٿيندي آهي ۽ معاذ الله **عَزَّوَجَلَّ** ڪڏهن ڪڏهن ته عذاب بابت بيان ٿيل آيتن ۽ حديثن کان بيزاريت جو اظهار به ڪري ڇڏيندو آهي.

3. پوءِ ڇو ته اهڙن ماڻهن کي پنهنجي هنن خيالن جي باري ۾ ماڻهن جي طرف کان مذمت جو خوف رهندو آهي، ان ڪري ان خوف کان دوري جي لاءِ پنهنجي نفس جي مشوري جو تابع ٿي ٻين کي به دليلن سان قائل ڪيو ويندو آهي ته جيئن هن طرف کان به امن حاصل ٿي وڃي، هاڻي جيڪڏهن سامهون وارو ان جا دليل قبول ڪري ته ان کي وڏي ڪاميابي قرار ڏني ويندي آهي. پر ان کي ايترو شعور ناهي ته هن طرح ٻين مسلمانن کي به انهيءَ رستي تي هلائڻ ۾ شيطان جي لاءِ ڪيتري قدر آساني جو سامان آهي. تنهنڪري الله **عَزَّوَجَلَّ** جي رحمت تي اميد رکڻ سان گڏوگڏ نيڪين ۾ دل لڳائڻ ۽ پاڻ کي گناهن کان بچائڻ جي ڪوشش به ڪريو، **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ!** في زمانه دعوتِ اسلامي جو مدني ماحول گناهن کان بچائڻ، نيڪين ۾ دل لڳائڻ، رحمتِ الهي تي اميد رکڻ ۽ عذابِ الهي کان ڊيچارڻ جو بهترين ذريعو آهي لهنذا اسان به موقعِ غنيمت ڄاڻيندي ان مدني ماحول سان هر دم وابسته رهڻ گهرجي.

”شعبِ تعليم“ جو تعارف

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! تبليغِ قرآن و سنت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ اسلامي سنتن جي خدمت جي لاءِ اٽڪل 102 شعبن ۾ مدني

ڪم ڪري رهي آهي. هنن شعبن مان هڪ ”شعبه تعليم“ به آهي. جيئن ته شاگرد ملڪ ۽ قوم جو قيمتي سرمايو هوندا آهن ۽ مستقبل ۾ قوم جي پيڇ ڊڪ به اهو ئي سنڀاليندا آهن انهيءَ لاءِ جيڪڏهن انهن جي شريعت مطابق تربيت ڪئي وڃي ته سڄو معاشره خوفِ خدا ۽ عشقِ مصطفيٰ جو گهوارو بڻجي سگهي ٿو. تنهنڪري سڀني گورنمنٽ ۽ پرائيويٽ اسڪولن، ڪاليجن، يونيورسٽين وغيره سان وابسته ماڻهن ۾ قرآن و سنت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ اسلامي جي پيغام کي عام ڪرڻ جي لاءِ مجلسِ شعبه تعليم کي قيام ۾ آندو ويو. جنهن جو بنيادي مقصد تعليمي ادارن سان وابسته ماڻهن کي دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ڪندي هن مدني مقصد ”مون کي پنهنجي ۽ سڄي دنيا جي ماڻهن جي اصلاح جي ڪوشش ڪرڻي آهي. **إِنَّ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ**“ جي مطابق زندگي گذارڻ جو مدني ذهن ڏيندو آهي.

الله ڪرم ايسا ڪرے تجھ پہ جہاں ميں

اے دعوتِ اسلامی تری دھوم مچی بو

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ**

بيان جو خلاصو

منا منا اسلامي پاترو! اڄ اسان پياري آقا **صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي شبِ معراج تي رحمتِ الہي جي جنتي مشاهدن جي بابت ٻڌيو، جنهن مان اسان کي معلوم ٿيو:

✦ جنت ۾ الله **عَزَّوَجَلَّ** 3 نھرون ٺاھيون آھن جنھن مان ھڪ ان جي رحمت ٻئي نعمت ۽ ٽئين نھر پاڪيزه شراب جي آھي، انھن نھرين مان الله **عَزَّوَجَلَّ** جنتين کي سيراب فرمائيندو.

✦ گناهن کان سڄي توبه ڪرڻ وارن تي رحمت الهي جو ڪهڙو ڪرم ٿيو ته رحمتِ الهي جي نهر ۾ غوطو لڳائڻ سان انهن جي چهرن جي سياهي ڏوڀجي وئي پوءِ جڏهن نعمتِ الهي جي نهر ۾ غوطو هنيو ته انهن جي رنگت مزيد نڪرجي پئي ۽ جڏهن پاڪ شراب جي نهر مان پيتو ته انهن جي چهرا بلڪل سفيد ٿي ويا. ياد رهي ته انهن کي گناهن جي سياهي کان نجات ان سبب ملي جو اهي (دنيا ۾) رب **عَزَّوَجَلَّ** جي بارگاه ۾ پنهنجي گناهن کان سڄي توبه ڪئي هئي ته الله **عَزَّوَجَلَّ** انهن جي توبه کي قبول فرمائي انهن جي چهرن کي روشن فرمائي ڇڏيو.

✦ جنت ۾ 100 درجا آهن فردوس سڀ کان اعليٰ جنت آهي، حديث شريف ۾ جنت الفردوس جي سوال جي ترغيب آئي آهي.

✦ جنت ۾ الله **عَزَّوَجَلَّ** پنهنجي نيڪ بانهن جي لاءِ اهڙا اهڙا انعام تيار ڪري رکيا آهن جنهن کي نه ڪنهن اک ڏٺو ٿي نه ڪنهن ڪن ٻڌو ۽ نه ئي ڪنهن جي دل ۾ ان جو خيال گذريو.

✦ بيان جي دوران اسان جنت جا وارث ٿيڻ وارن خوش نصيبن جو تذڪرو ٻڌو، الله **عَزَّوَجَلَّ** اسان کي به انهن خوش نصيبن ۾ شامل ٿيڻ جي توفيق عطا فرمائي.

✦ فرمانِ مصطفيٰ **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ**: حوض ڪوثر تي ڪجهه اهڙا ماڻهو ايندا. جنهن کي مان ڪثرتِ درود جي سبب سڃاڻي وٺندس. لهنڙا اسان کي درودِ پاڪ جي ڪثرت ڪرڻ گهرجي.

✦ جنت ۾ پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ موتين سان تيار ٿيل گنبد جهڙا خيما ڏٺا، جنهن جي مٿي مشڪ جي هڻي جيڪي امتِ مصطفيٰ جي امامن ۽ مؤذنن جي لاءِ آهن.

الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي پنهنجي پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي صدقي ۽ طفيل اهي سڀ عمل ڪرڻ جي توفيق عطا فرمائي جيڪي اسان کي جنت ۾ هميشه رهڻ وارن باغن ۾ پهچائڻ جي لاءِ مددگار ثابت ٿين. ۽ ان سڀني ڪمن کان بچڻ جي به توفيق عطا فرمائي جيڪي اسان کي جهنم جي اونداهي ڪڏ ۾ وٺي وڃڻ جو سبب بڻجن.

أَمِينَ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

ڳالھ ٻولھ جون سنتون ۽ آداب

مٺا مٺا اسلامي ڀائرو! بيان کي ختم ڪندي سنّت جي فضيلت ۽ ڪجهه سنّتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاهه نُبُوْت، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جنتِ نشان آهي: جنهن منهنجي سنّت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو. (1)

سينه تری سنّت کا مدینه بنے آقا

جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

1...مشكاة الصابيح، كتاب الايمان، باب الاعتصام بالكتاب والسنة، 97/1، حديث: 175.

منا منا اسلامي پائرو! اچو! شيخ طريقت، امير اهل سنت دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَةِ جي رسالي ”101 مدني گل“ مان ڳالهه ٻولهه جي حوالي سان چند اهم مدني گل ٻڌون ٿا:

﴿1﴾ مسڪرائي ۽ خوش اخلاقيءَ سان ڳالهه ٻولهه ڪرڻ سنّت آهي ﴿2﴾ مسلمانن جي دلجوئي جي نيٽ سان ننڍن سان شفقت وارو ۽ وڏن سان ادب وارو لهجو اختيار ڪيو. ان شاء الله عَزَّوَجَلَّ ثواب حاصل ڪرڻ سان گڏوگڏ ٻنهي وٽ توهان معزز رهندؤ ﴿3﴾ وڏي آواز سان ڳالهائڻ جيئن اڄڪلهه دوست پاڻ ۾ بي تڪلفي سان ڳالهائيندا آهن، اهو سنّت نه آهي ﴿4﴾ ڪٿي هڪ ڏينهن جو ٻار هجي سٺين سٺين نيتن سان ان سان به اوهان توهان سان گفتگو ڪرڻ جي عادت بڻايو، اوهان جا اخلاق به ان شاء الله عَزَّوَجَلَّ عمدا ٿيندا ۽ ٻار به آڊب سڪندو ﴿5﴾ ڳالهه ٻولهه ڪرڻ وقت پردي جي جاءِ تي هٿ لڳائڻ، آڱرين سان بدن تان مير لاهڻ، ٻين جي سامهون ٻار ٻار نڪ کي هٿ لڳائڻ، يا نڪ يا ڪن ۾ آڱر وجهڻ، ٿڪ اڇلائڻ سٺي ڳالهه ناهي، ان سان ٻين کي ڪراحت محسوس ٿيندي آهي ﴿6﴾ جيستائين پيو ڳالهائي رهيو هجي ته اطمینان سان ٻڌو، ان جي ڳالهه ڪتي پنهنجي ڳالهه شروع ڪرڻ سنّت ناهي ﴿7﴾ ڳالهه ٻولهه ڪندي بلڪ ڪنهن به حالت ۾ تهڪ نه ڏيو چو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ڪڏهن به تهڪ نه ڏنو ﴿8﴾ گهڻو ڳالهائڻ ۽ هر هر تهڪ ڏيڻ سان رعب ختم ٿي ويندو آهي ﴿9﴾ سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ عالیشان آهي: ”جڏهن توهان ڪنهن ٻانهي کي ڏسو ته اُن کي دنيا کان بي رغبتي ۽ گهٽ ڳالهائڻ جي نعمت عطا ڪئي ويئي آهي ته

اُن جي ويجهڙائي ۽ صحبت اختيار ڪريو چو ته اُن کي حڪمت عطا ڪئي ويندي آهي.“ (سنن ابن ماجه، ج 4 ص 422 الحديث 4101) ﴿10﴾ فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ”جيڪو چُپ رهيو، ان چوٽڪارو حاصل ڪيو.“ (سنن ترمذي ج 4 ص 225 حديث 2509) مِراةُ الْمَنَاجِيحِ ۾ آهي: حُجَّةُ الْإِسْلَام حضرت سيِّدنا امام محمّد بن محمّد غزالي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْوَالِيْنَ فرمائين ٿا ته گفتگو جا چار قسم آهن:

(1) خالص مُضِر (يعني مڪمل طور تي نقصان ڏيندڙ) (2) خالص

مفيد (يعني فائديمند) (3) مُضِر به مفيد به (4) نه مُضِر نه مفيد.

خالص مُضِر (يعني مڪمل نقصان ڏيندڙ) کان هميشه بچڻ ضروري آهي. خالص مفيد ڳالهه ضرور ڪريو، جيڪو ڪلام مُضِر به هجي ۽ مفيد به اُن جي ڳالهائڻ ۾ احتياط ڪري بهتر اهو آهي ته نه ڳالهائي ۽ چوٿين قسم جي ڪلام ۾ وقت ضايع ڪرڻ آهي. انهن ڪلامن ۾ امتياز ڪرڻ ڏکيو آهي تنهنڪري خاموشي بهتر آهي. (مِراةُ الْمَنَاجِيحِ ج 6 ص 464) ﴿11﴾ ڪنهن سان ڳالهه ٻولھ ڪجي ته ان جو ڪو صحيح مقصد به هئڻ گهرجي ۽ هميشه مخاطب جي ظرف ۽ ان جي نفسيات جي مطابق ڳالهه ڪئي وڃي ﴿12﴾ بدزباني ۽ بي حياتي جي ڳالهين کان هر وقت پرهيز ڪريو، گارگند کان بچندا رهو ۽ ياد رکو ته ڪنهن مسلمان کي بنا اجازتِ شرعي گار ڏيڻ حرامِ قطعي آهي. (فتاويٰ رضويه، ج 21 ص 127) ۽ بي حياتي جي ڳالهه ڪرڻ واري تي جنتِ حرام آهي. تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمائين ٿا: ”اُن شخص تي جنتِ حرام آهي جيڪو فُحش گوئي (بي حياتي جي ڳالهه) کان ڪم وٺي ٿو.“

(ڪتاب الصمت مع موسوع الامام ابن ابى الدنيا ج 7 ص 204، رقم 325)

ھزارين سنٽون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جا شايع ٿيل ٻه ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهارِ شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنٽين اور آداب“ هديو ڏني حاصل ڪيو ۽ پڙهو. سنٽن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوتِ اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقانِ رسول سان گڏ سنٽن پريو سفر آهي.

لوڻن رحمتين قافلن ۾ چلو سِيڪهن سنٽين قافلن ۾ چلو
 به نبی کی نظر قافلن والون پر پاؤگه راحتين قافلن ۾ چلو

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنٽن پري

اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُرُود

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَي سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ الْعَظِيْمِ الْجَاهِ وَعَلَي
 اِلَيْهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن.⁽¹⁾

¹...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص151 ملخصاً

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَ مَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ

حضرت سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روایت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا.⁽¹⁾

(3) رَحْمَتِ جَا سْتَرْدَرَوَازَا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُرُود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا ڪوليا ويندا آهن.⁽²⁾

(4) ڇه لک دُرُود شريفن جو ثواب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت أحمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُرُود شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇه لک دُرُود شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل ٿيندو آهي.⁽³⁾

1...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

2...القول البديع، الباب الثاني، ص 277،

3...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حضورِ انور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس پنهنجي ۽ صديقِ اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابهءَ ڪرام رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تعجبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن مون تي ڏرودِ پاڪ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي.⁽¹⁾

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمُقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافعِ امرِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمانِ معظمِ آهي: جيڪو شخص هي درودِ پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعتِ واجبِ ٿي ويندي آهي.⁽²⁾

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرتِ سيِّدنا ابنِ عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايتِ آهي ته سرڪارِ مدينه

...¹ القول البديع، الباب الاول، ص 125

...² الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن. (1)

(2) جن شبِ قدر حاصل ڪري ورتي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ،

سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خدا ۽ حليم و ڪريم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرش عظيم جو پروردگار آهي)

فرمانِ مصطفيٰ: صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن هن دُعا کي ٿي پيرا پڙهيو جن ان شبِ

قدر کي حاصل ڪري ورتو. (ابنِ عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(رجب المرجب جي هر هفتيوار اجتماع ۾ هي دعا پڙهائي وڃي)

رجب ۾ هي دعا پڙهڻ سنت آهي! جڏهن رجب جو مهينو ايندو ته نبي اڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هي دعا پڙهندا هئا:

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي رَجَبٍ وَشَعْبَانَ وَبَلِّغْنَا رَمَضَانَ-

يعني اي الله عَزَّوَجَلَّ! تو اسان جي لاءِ رجب ۽ شعبان ۾ برڪتون عطا فرما ۽ اسان کي رمضان تائين پهچا. (المعجم الاوسط للطبراني، ج 3، ص 85، حديث 3939)

1 ... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305